

Vidvo: Petrić

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U OSIJEKU

Primijeno	27-04-1999
Broj	KT-17/95.

K-50/96-30.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Osijeku, u vijeću sastavljenom od sudaca Dragana Poljaka, kao predsjednika vijeća, i Zore Majić, kao člana vijeća, te sudaca porotnika Nevenke Burilo, Filipa Mimica i Josipa Begovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Draženke Miljuš, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. MIRKA KOZLINE, zbog kaznenog djela iz čl. 119. OKZ RH, po optužnici Županijskog državnog odvjetništva u Osijeku od 17. svibnja 1996. godine, br. KT-17/95., nakon glavne i javne rasprave održane dana 12. travnja 1999. godine, u nazočnosti zamjenika Županijskog državnog odvjetnika u Osijeku Davora Petričevića i branitelja Radoslava Arambašića, a u odsutnosti opt. Mirka Kozline,

p r e s u d i o j e

opt. MIRKO KOZLINA, sin Mihajla i Kate, r. Đikanić, rođ. 25. travnja 1936. godine u Donjem Skradu, općina Karlovac, sa posljednjim poznatim prebivalištem u Zagrebu, ul. M. Lovraka br. 29., Srbin, drž. RH, umirovljenik, oženjen, otac dvoje djece, sa završena 4 raz. Osnovne škole, vojsku služio u bivšoj JNA 1957/59. g. u Kiseljaku, vodi se u VE Područnog ureda Dubrava, neosudivan, ostali podaci nepoznati, nalazi se u bijegu,

k r i v j e

što je:

tijekom 1992. i 1993. godine, u Iloku, u mjestu s većinskim hrvatskim stanovništvom, koje su tijekom oružanog napada Srbije na Republiku Hrvatsku, krajem 1991. godine privremeno okupirale tzv. "JNA" i pridružene joj srpske paravojne postrojbe, u namjeri da na tom području onemogući opstanak Hrvatima i drugom nesrpskom stanovništvu, učini ga etničkim čistim srpskim područjem te kao takvo bude priključeno tzv. "Velikoj Srbiji":

- nakon što se u proljeće 1992. godine, uselio u kuću Dragice Čuljak, u ulici Ivana Gundulića br. 23., te prisvojio svu njezinu imovinu, točno neutvrđenog dana, tijekom mjeseca srpnja 1992. godine, uz prijetnju oružja istjerao Dragicu Čuljak iz njezine kuće,

- dana 3. listopada 1992. godine, prethodno naoružan, zajedno s Milanom (ili Ljubinkom) Plavšićem, Goranom Plavšićem i Zdravkom Solarom, koji su također bili naoružani, na lokalnom putu u blizini vinograda vlasništvo Dragice Čuljak, zaprijetio Dragici Čuljak, i obitelji Daniela Totha da će im oduzeti traktor i prikolicu, pri čemu je jedna točno neidentificirana osoba iz oružja pucala iznad njihovih glava, a zatim došao u vinograd te im zaprijetio da će baciti bombu na njih, uslijed čega su ovi prekinuli berbu i napustili vinograd, da bi dan kasnije, u večernjim satima, nepoznata osoba bacila bombu u dvorište kuće obitelji Toth Zagrebačkoj ulici br. 25.,

- točno neutvrđenog dana u mjesecu listopadu 1993. godine, ispred trgovine u blizini kuće obitelji Toth, u Zagrebačkoj ulici br. 25., istina zaprijetio riječima "vas Hrvate ćemo sve poklati i istjerati iz kuća", da bi istog dana u večernjim satima nepoznata osoba bacila eksplozivnu napravu ispred njihove kuće, a uslijed kojih sustavnih prijetnji i zastrašivanja su se Danijel i Krunoslav Toth, napustivši Ilok, iselili na neokupirani dio Republike Hrvatske, a Dragica Čuljak, napustivši Ilok, iselila se u SR Njemačku,

dakle, u namjeni da djelomice uništi neku nacionalnu skupinu prinudno raseljavao stanovništvo,

čime je počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - genocid iz čl. 119. OKZ RH,

pa se temeljem čl. 119. OKZ RH

o s u d u j e

na KAZNU ZATVORA u trajanju od 10 (deset) godina.

Temeljem čl. 90. st. 4. ZKP/93. opt. MIRKO KOZLINA u cijelosti se oslobada dužnosti da nadoknadi troškove kaznenog postupka i isti padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Obrazloženje

Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku, optužnicom od 17. svibnja 1996. godine br. KT-17/95., koja je izmijenjena u dijelu koji se odnosi na činjenični opis djela, na glavnoj raspravi od 12. travnja 1999. godine, optužilo je Mirka Kozlinu, s posljednjim poznatim prebivalištem u Zagrebu zbog kaznenog djela genocida iz čl. 119. OKZ RH.

Opt. Mirku Kozlini sudeno je u odsutnosti, jer je utvrđeno da je isti u bijegu, a težina i značaj kaznenog djela za koje se tereti (kazneno djelo genocida za koje je zapriječena kazna zatvora u trajanju od 20 godina, predstavljaju osobito važne razloge da se opt. Mirku Kozlina sudi u odsutnosti (čl. 290. st. 3. ZKP/93).

Opt. Mirko Kozlina nije ispitan tijekom kaznenog postupka.

U dokaznom postupku provedeni su dokazi saslušanjem svjedoka Danijela Totha, Boje Toth i Ivice Čuljka, čitanjem, uz suglasnost stranaka, iskaza svjedoka Stipana Kraljevića, čitanjem zapisnika o prepoznavanju od 23. prosinca 1994. godine (list 11 spisa), te uvidom u fotodokumentaciju (12 i 13) i fotodokumentaciju - prepoznavanje osoba (19-22).

Iz iskaza svj. Daniela Totha proizlazi da je njegova obitelj, majka Boja, otac Stjepan i brat Krunoslav, godinama živjela u Iloku. Nakon privremene okupacije Iloka, negdje 1992. godine, opt. Mirko Kozlina istjerao je iz kuće Dragicu Čuljak i uselio u njezinu kuću, a nakon čega je njegova obitelj Dragicu Čuljak primila u njihovu kuću. S optuženikom je živjela jedna ženska osoba koja se zvala Nedjeljka. Kada je ušao u kuću Dragice Čuljak, koja je živjela sama, jer su njezini sinovi Ivica i Vlado Čuljak, već do tada izbjegli iz Iloka, optuženik je počeo prodavati različite stvari iz kuće Dragice Čuljak, traktorske priključke, neke druge strojeve i sl. Opt. Mirko Kozlina, zajedno s još nekim osobama, krao je stvari stanovnika Iloka koji su Ilok napustili nakon njegove privremene okupacije, a i prijetio je onim Hrvatima koji su još ostali u Iloku.

Negdje u mjesecu rujnu 1992. godine, u vrijeme berbe grožđa, njegova obitelj, zajedno s Dragicom Čuljak, krenula je u berbu njezinog vinograda i tada ih je na putu prema vinogradu presreo opt. Kozlina Mirko, zajedno s još tri naoružana muškarca, te im je prijetio da će im oduzeti traktor i prikolicu. Tu je bila još jedna osoba, koju oni nisu vidjeli, a ova im je pucala iznad glave da ih zaplaši. Nešto kasnije optuženik je, s navedenim naoružanim osobama, došao u vinograd, te im zaprijetio da će baciti bombu na njih. Zbog tih prijetnji prekinuli su berbu i vratili se kući.

Slijedećeg dana opet su išli brati vinograd, ovoga puta njihov vinograd i negdje oko 21,30 sati, čuo je da je nešto eksplodiralo u njihovom dvorištu, te zaključio da je netko bacio bombu. Vidio je da su oštećeni njihov traktor i prskalica za vinograd. Zaključio je da je to učinio opt. Mirko Kozlina, koji se dan ranije prijetio da će baciti bombu, a tada još zaprijetio da će ubiti njega, tj. Daniela Totha i njegovog brata Krunislava. Unatoč svim prijetnjama on i njegova obitelj nastavili su dalje živjeti u Iloku. Negdje u mjesecu listopada 1993. godine, kada su on, njegov otac, majka i brat išli na proslavu rođendana kod jednog susjeda, na oko 20 metara od njihove kuće, pred trgovinom, susreli su optuženika, koji je bio u društvu s one tri osobe, koje su bile i u vinogradu, te s još nekim njegovim prijateljem Ljubinkom. Optuženik im je tada prijetio govoreći: vas Hrvate ćemo sve poklati i istjerati iz kuća. Istog dana, kada su se roditelji vratili s rođendana, negdje oko 21,30 sati, čuo je da je nešto udarilo u roletnu kuće, a kako je već do tada legao, ustao je da vidi što je to udarilo. Tada je došlo do eksplozije, a eksplozivna naprava eksplodirala je pod prozorom i oštetila je fasadu kuće. Kako je njegovoj obitelji stalno prijetio upravo opt. Mirko Kozlina, on je predpostavljao da je ovaj to i učinio. Ilok je napustio 15. svibnja 1994. godine, jer više nije mogao izdržati zbog bombi koje su padale na njihovu kuću te upućenih mu prijetnji ubojstvom. Njegov brat Krunislav Toth Ilok je napustio tijekom 1995. godine.

Iz iskaza svj. Boje Toth proizlazi da je negdje u proljeće 1992. godine, opt. Mirko Kozlina, zajedno s još jednom ženskom osobom, koja se zvala Nedjeljka, došao stanovati u kuću Dragice Čuljak, koja je tada sama živjela u svojoj kući. Opt. Mirko Kozlina je počeo prodavati različite pokretnine koje je Dragica Čuljak imala u kući, traktorske priključke, neke druge strojeve i sl. Nakon tri do četiri mjeseca, opt. Kozlina Mirko je istjerao Dragicu Čuljak iz njezine kuće pa je ova došla kod njih stanovati, a bilo je to zapravo u mjesecu srpnju 1992.g. Ističe da je jedne ranije zgođe Dragica Čuljak došla k njima u kuću, pa je ona vidjela da je Dragica Čuljak krvava po licu, te joj je Dragica Čuljak rekla da ju je tukla navedena Nedjeljka, da ju je udarila pištoljem po nosu.

Dana 3. listopada 1992. godine, organizirali su berbu u njihovom vinogradu i kada su završili, ona je pitala osobe koje su bile u berbi, a bilo ih je ukupno 22, da li je netko spreman ići i brati grožđe u vinograd Dragice Čuljak. U berbi su imali dva traktora s prikolicama, jedan je bio njihov, a drugi od njihovog susjeda Josipa Fira.

Svi su rekli da pristaju ići brati vinograd Dragice Čuljak, koji je bio nedaleko od njihovog vinograda, i kada su već počeli brati ovaj vinograd, ovdje su došli opt. Mirko Kozlina, a s njim su još bili trojica muškaraca i to jedan koji se prezivao Plavšić, a ime mu je bilo Milan ili

Ljubinko, drugi muškarac je bio istoga, Plavšić Goran, a treći je bio Zdravko Solar, te su svi oni bili naoružani, imali su pištolje i automatske puške, iako su bili u civilu. Sve njih koji su bili u vinogradu, opt. Mirko Kozlina je istjerao iz vinograda, jer im je prijetio upotrebom vatrenog oružja, pa je pištoljem pucao iznad njihovih glava, te im pri tome psovao "majku ustašku". Kada su svi oni izašli iz vinograda, opt. Mirko Kozlina je tražio da jedan traktor odvezu Plavšić Milan (ili Ljubinko), a drugi njegov sin Goran. Ističe da čim su navedeni došli kod njih u vinograd, da je odmah čula rafalnu pucnjavu iznad njihovih glava, ali nisu vidjeli onog tko puca, jer je bio skriven negdje u grmlju, a iz razgovora opt. Mirka Kozline s onima koji su bili s njim, jer je čula dijelove razgovora, saznala je da to puca navedena Nedjeljka. Nekoliko puta su bili ispaljivani rafali iz pravca grmlja, i to svaki puta kada bi opt. Mirko Kozlina podigao ruku, pa je ona shvatila da tim podizanjem ruke ovaj zapravo daje znak da sada treba pucati iznad njihovih glava. Do tog trenutka već su završili berbu manjeg vinograda Dragice Čuljak, pa su otišli kući i uvečer, toga istog dana, negdje oko 20,30 sati, na njihovu kuću je bačena bomba, pri čemu je ista oštećena. Zaključila je da je to učinio opt. Mirko Kozlina ili netko od ovih koji su toga dana došli s njim u vinograd Dragice Čuljak.

Slijedećeg dana, svi su oni opet išli brati drugi, veći vinograd Dragice Čuljak, kada je ovdje opet došao opt. Mirko Kozlina, zajedno s onom istom trojicom svojih prijatelja, a tada su bili i policajci, a Dragica Čuljak je ovima pokazala dokumente iz kojih su vidjeli da je vinograd njezin, nakon čega su ovi otišli.

Nakon što je prodala grožđe, opt. Mirko Kozlina je presretao Dragicu Čuljak i tražio od nje da mu dade novac koji je dobila za prodano grožđe. Zbog ovih stalnih napada od strane opt. Mirka Kozline na Dragicu Čuljak, kada je tražio da mu dade novac, Dragica Čuljak je negdje u mjesecu studenom iz Iloka otišla u SR Njemačku, u Berlin, gdje su joj bili sinovi i kćerka.

Ističe da je opt. Mirko Kozlina prijetio njoj i njezinim sinovima Krunislavu i Danielu, da će on njih ubiti, jer da oni, njezina obitelj "štite ustaškinju", mislio je pri tome na Dragicu Čuljak.

Iz iskaza svj. Ivica Čuljka, proizlazi da je Ilok napustio kao prognanik, dana 17. listopada 1991. godine, kada je Ilok privremeno okupiran tako da o događanjima u Iloku, nakon toga znade ono što su mu preko telefona rekli njegova majka Dragica Čuljak i članovi obitelji Toth, kod kojih je Dragica Čuljak otišla stanovati, kada ju je iz njezine kuće istjerao opt. Mirko Kozlina. Čuo je da je opt. Mirko Kozlina, najveći kriminalac u mjestu Ilok, da se ponašao bahato, kao neki "šerif", da je krao imovinu njegove majke te njegovu imovinu. Ističe da je imao svoju kuću u Iloku i da je opt. Mirko Kozlina, odnio sve što je mogao poskidati i uzeti s kuće, pa mu je tako skinuo sve prozore, zapravo i svu ostalu stolariju i ovo je odnio. Negdje u mjesecu studenom 1992. godine, njegova majka Dragica Čuljak, došla je iz Iloka u SR

Njemačku, u Berlin, a gdje su već bili on i njegova sestra. Njegova majka, Dragica Čuljak je umrla u Berlinu 25. prosinca 1995. godine.

Svj. Stipan Kraljević nije imao saznanja o činjenicama bitnih za ovaj postupak.

Iskazi svjedoka Daniela Totha, Boje Toth i Ivice Čuljka, ocijenjeni su kao vjerodostojni, jer su u bitnom suglasni, svjedočili su o činjenicama koje su neposredno opažali (svj. Daniel i Boja Toth), a nije bilo posebnih okolnosti koje bi dovele u sumnju vjerodostojnost njihovih iskaza. Svjedoci Daniel i Boja Toth detaljno su opisali inkriminirani događaj, pa baš ova detaljnost kojom su oni opisali inkriminirani događaj, upućuje također na zaključak o vjerodostojnosti njihovih iskaza.

Čitanjem zapisnika o prepoznavanju od 23. prosinca 1994. godine, br. Kir-53/95. (list 11 spisa), utvrđeno je da je svj. Daniel Toth, prije uvida u fotografije (fotodokumentacija - prepoznavanje osoba, listovi 19-22 spisa) izjavio: "osoba koja je ugnjetavala na razne načine, zastrašivala, npr. bacanjem bombi u dvorište naše kuće, moju obitelj u namjeri da nas istjera zvao se Mirko Kozlina, radi se o osobi visokoj oko 190 cm, mršav, proćelav, svijetle kose". Nakon toga je svj. Daniel Toth prethodno pokazao na fotografiju br. 4., tj. opt. Mirka Kozlinu, te sa sigurnošću tvrdio da je na fotografiji upravo opt. Mirko Kozlina s kojim je on imao neposrednih osobnih kontakata.

Vjerodostojnost isprava koje su pročitane i u koje je izvršen uvid nije dovedena u sumnju.

Kazneno djelo iz čl. 119. OKZ RH, za koje se optužuje Mirko Kozlina, predstavlja zapravo primjenu Konvencije o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948. godine, s predviđenom krivičnom sankcijom. Objekt zaštite kaznenog djela propisanog člankom 119. OKZ RH, tj. kaznenog djela genocida, (za koje se tereti opt. Mirko Kozlina) je pravo konkretno određenih nacionalnih grupa na egzistenciju, a počinitelj djela je onaj koji naređuje neke od navedenih radnji iz čl. 119. OKZ RH ili onaj koji te izvrši. Radnja počinjenja djela sastoji se u povredi ili ugrožavanju biopsihološkog integriteta članova tih grupa. Dovoljna je samo jedna od navedenih radnji i protiv samo jednog pripadnika grupe, ako su izvršene u namjeri uništenja grupe, pa da se ostvare svi bitni elementi kaznenog djela genocida iz čl. 119. OKZ RH. Pri tome nije bitno da li je izvršitelj radnje (i) vojna ili civilna osoba.

Iz utvrđenih činjenica da je opt. Mirko Kozlina, nakon privremene okupacije Iloka, koncem 1991. godine, a od strane tzv. "JNA" i pridruženih joj srpskih paravojskih postrojbi, (što je notorno, općepoznato), u namjeri da na tom području onemogući opstanak Hrvatima i drugom nesrpskom stanovništvu,

točno neutvrđenog dana tijekom mjeseca srpnja 1992. godine, uz prijetnju oružja istjerao Dragicu Čuljak, osobu hrvatske nacionalnosti iz njezine kuće, dana 3. listopada 1992. godine, prethodno naoružan, zajedno s Milanom (ili Ljubinkom) Plavšićem, Goranom Plavšićem i Zdravkom Solarom, koji su također bili naoružani, na lokalnom putu u blizini vinograda, i u vinogradu, vlasništvo Dragice Čuljak, zaprijetio istoj te obitelji Daniela Totha da će im oduzeti traktor i prikolicu, te da će baciti bombu na njih te točno neutvrđenog dana u mjesecu listopadu 1993. godine, ispred trgovine, u blizini kuće obitelji Toth u Zagrebačkoj ulici br. 25., ovima (Danijelu, Krunislavu, Boji i Stjepanu) osobama hrvatske nacionalnosti, zaprijetio riječima "vas Hrvate ćemo sve poklati i istjerati iz kuća", a u dva navrata su u dvorište kuće i na kuću obitelji Toth, bačene bombe, pa su uslijed sustavnih prijetnji i zastrašivanja Daniel i Krunislav Toth iselili se iz Iloka na slobodni teritorij Republike Hrvatske, a Dragica Čuljak se iselila u SR Njemačku, proizlazi zaključak da je opt. Mirko Kozlina u nakani da djelomice uništi neku nacionalnu skupinu prinudno raseljavao stanovništvo (hrvatske nacionalnosti).

Time su se u ponašanju opt. Mirka Kozline, inkriminirane zgrade stekla sva bitna obilježja kaznenog djela genocida iz čl. 119. OKZ RH.

Budući da uračunljivost opt. Mirka Kozline, kao pretpostavka njegove krivično pravne odgovornosti za učinjeno, nije bila upitna, sud ga je i oglasio krivim za navedeno kazneno djelo (genocida iz čl. 119. OKZ RH).

Prilikom odlučivanja o krivičnoj sankciji i visini kazne za počinjeno djelo, sud je imao u vidu stupanj društvene opasnosti počinjenog djela i počinitelja, stupanj njegove krivično pravne odgovornosti te težinu posljedica nastalih počinjenjem kaznenog djela.

Opt. Mirku Kozlini kao olakotna okolnost je uzeta njegova dosadašnja neosuđivanost. Kao otegotne okolnosti su uzete izražena upornost u počinjenju djela (prijetnje i zastrašivanja su vršeni u relativno dužem vremenskom razdoblju, tj. tijekom 1992. i 1993. godine) i da je djelo počinjeno za vrijeme privremene okupacije dijela teritorije Republike Hrvatske, a koja je nastala kao posljedica rata kojeg su, što je notorno (općepoznato), Republike Srbija i Crna Gora dovele protiv Republike Hrvatske, a radi zauzimanje dijela teritorija Republike Hrvatske i njegovog priključenja tzv. "Velikoj Srbiji".

Za počinjeno kazneno djelo kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) godina, opt. Mirku Kozlini izrečena je temeljem čl. 119. OKZ RH.

Sud naine, smatra da će se s obzirom na konkretno kazneno djelo i osobu počinitelja, izricanjem opt. Mirku Kozlini za počinjeno kazneno djelo, kazne zatvora u trajanju od 10 godina, u cijelosti ostvariti svrha kanjavanja iz čl. 31. OKZ RH, odgojni utjecaj na njega i na druge da ne čine kaznena djela (tzv. specijalna i generalna prevencija kaznenih djela).

Temeljem čl. 90. st. 4. ZKP/93. opt. Mirko Kozlina je u cijelosti oslobođen, dužnosti da nadoknadi troškove kaznenog postupka jer je utvrđeno da bi, s obzirom na njegovo imovinsko stanje, plaćanjem ovih troškova bilo dovedeno u pitanje njegovo uzdržavanje.

U Osijeku, 12. travnja 1998.g.

ZAPISNIČAR
DRAŽENKA MILJUŠ, v.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
DRAGAN POLJAK, v.r.

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU

Protiv ove presude stranke i branitelj mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana, od dana primitka. Optuženiku rok za podnošenje žalbe počinje teći protekom 8 dana, za koje vrijeme presuda bude izvješena na oglasnoj ploči suda, a branitelju taj rok počinje teći od primitka ili protekom 8 dana, za koje vrijeme presuda bude izvješena na oglasnoj ploči suda.

Žalba se podnosi u 3 primjerka ovome sudu, kao prvostupanjskom usudu, a o njoj odlučuje u drugom stupnju Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

DNA:

1. ŽDO u Osijeku, na br. KT-17/95.
2. Opt. Mirko Kozlina, putem ogl. ploče
3. Branitelj, Radoslav Arambašić, odv. iz Osijeka

Za točnost i pravilnost ovih podataka - ovlašteni službenik
MIRJANA DELALIĆ

